

บทนำ ความเชื่อในลัทธิแห่งเทพ

นี่คือดินแดนที่เต็มไปด้วยลัทธิแห่งเทพ
เทพเจ้าสำหรับดินแดนนี้ไม่ได้เป็นเพียงคำนามเลื่อนลอยที่ใช้ร้องเรียก
ในยามที่ต้องการความช่วยเหลือ เทพเจ้าสำหรับดินแดนแห่งนี้มีอยู่จริง และ
ยังมีอยู่ไม่น้อยเลยทีเดียว

เทพเจ้าบางองค์อ่อนแอ แต่แน่นอนว่าความอ่อนแอนั้นหมายถึงเมื่อ
นำไปเปรียบเทียบกับมาตรฐานของเหล่าเทพเจ้าด้วยกัน และมีบางองค์ที่มีพลัง
แข็งแกร่ง พลังวิเศษของเทพเจ้าแทบจะเป็นสิ่งเดียวที่เรียกศรัทธาจากสาวก
ทั้งหลาย ดังนั้นจำนวนของสาวกที่มีจึงมักจะถูกนำมาใช้ในการตัดสินพลัง
อำนาจของเทพเจ้า

ด้วยเหตุนี้ทวยเทพทั้งหลายจึงพากันแย่งชิงเพื่อครอบครองตำแหน่ง
เทพเจ้าที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในพื้นพิภพ ผู้สุดชีวิตเพื่อเผยแผ่ลัทธิของตน

ที่ว่าหากเทพเจ้าเผยแผ่ลัทธิความเชื่อของตนตามใจชอบจนเกิดปะทะ
กับเทพเจ้าองค์อื่นๆ ขึ้น แผ่นดินนี้ก็คงจะดำรงอยู่ได้ไม่นานนัก

และเพื่อหลีกเลี่ยงหายนะเช่นนั้น เหล่าเทพเจ้าผู้มีพลังแข็งแกร่งที่สุด
ได้ตกลงทำ 'สนธิสัญญาว่าด้วยเรื่องเทพเจ้า' ขึ้น เทพเจ้าทุกองค์ถูกห้าม

8 The Legend of Sun Knight พลิกตำนานเทพอัศวิน 1

ไม่ให้ใช้พลังวิเศษบนโลกโดยตรง วิธีเดียวที่ทำได้คือการมอบพลังอำนาจนั้น
ให้แก่สาวก และให้สาวกผู้นั้นเป็นผู้ใช้อำนาจแทน

เพราะเหตุนี้ลัทธิแห่งเทพทั้งหลายจึงได้ถือกำเนิดขึ้น

ลัทธิที่ผู้คนศรัทธามากที่สุดก็ไม่พ้นลัทธิเทพเจ้าแห่งแสงสว่างผู้ครอง
วิหารเทพแห่งแสงสว่าง แม้ว่าเทพเจ้าแห่งความมีตม่นจะตั้งศรัทธาของผู้คน
ไปบ้างในช่วงศึกสงคราม ทำให้วิหารเทพแห่งแสงสว่างไม่เจริญรุ่งเรืองเหมือน
แต่ก่อน อย่างไรก็ตาม ตั้งสำนวนที่ว่าอูฐที่พอมตายยังตัวใหญ่กว่าม้า ดังนั้น
แม้ผู้ที่เลื่อมใสต่อเทพเจ้าแห่งแสงสว่างจะลดน้อยลงทุกปีๆ จนไม่อาจเปรียบ
กับเมื่อครั้งก่อนได้ แต่ถ้าพูดถึงความเชื่อที่เก่าแก่ที่สุดและมีความเป็นมายาว
นานที่สุด ร้อยทั้งร้อยก็ต้องนึกถึงลัทธิเทพเจ้าแห่งแสงสว่าง

ทุกคนต่างรู้ว่าสิ่งที่เป็นที่รู้จักกันมากที่สุดในลัทธิแห่งแสงสว่างนั่นก็คือ
เทพอัศวินทั้งสิบสององค์

และเทพอัศวินที่มีชื่อเสียงที่สุดซึ่งไม่ว่าจะเป็นสาวกของวิหารเทพแห่ง
แสงสว่างเรื่อยไปจนกระทั่งเด็กสามขวบก็ต้องรู้จัก เขาผู้นั้นก็คือ 'เทพอัศวิน
ครีอุส' ผู้ที่ใกล้เคียงกับความเป็นมหาบุรุษมากที่สุด

เทพอัศวินครีอุสเป็นผู้นำของเทพอัศวินทั้งสิบสององค์ เป็นผู้แทนวงจะ
ของเทพเจ้าแห่งแสงสว่าง เป็นผู้ที่มีย้อมสว่างไสวเหมือนดวงอาทิตย์ มี
เมตตาธรรมในหัวใจ เชื่อมั่นในความดีที่อยู่ภายในของทุกคน และไม่เคย
ละทิ้งวิญญาณของผู้ใดทั้งสิ้น

หนึ่งในผู้แทนเหล่านั้น...เทพอัศวินครีอุสองค์ที่สามสิบแปด ผู้ที่ได้ชื่อ
ว่าเป็นมหาบุรุษเหนือมหาบุรุษ ถึงขนาดมีคนกล่าวว่าเขาคือเทพเจ้าแห่ง
แสงสว่างอวดารลงมา เรื่องราวของเขานั้นแทบจะต้องใช้มหากาพย์ถึงห้าเล่ม
ในการเล่าเรื่องทั้งหมดเลยทีเดียว

เขาส่งอัศวินแห่งความตายกลับสู่ห้วงนรก จัดการกับพอมดศาสตร์มืด
เอาชนะมังกรนับไม่ถ้วน ช่วยชีวิตเจ้าหญิง พิฆาตปีศาจ...

ใช่แล้ว! หนังสือเล่มนี้จะพูดถึงเรื่องราวของเทพอัศวินครีอุสองค์ที่
สามสิบแปด!

และในตอนนี้นี้พวกเราจะได้ประจักษ์ถึงเรื่องราวอันยิ่งใหญ่ของเขา ทั้งหมดเริ่มต้นขึ้นที่บทสนทนาครั้งแรกระหว่างหนูน้อยเทพอัศวินครีอุสองค์ที่สามลืบแปดกับอาจารย์ผู้ยิ่งใหญ่ของเขา ซึ่งก็คือเทพอัศวินครีอุสองค์ที่สามลืบเจ็ด...

"ลูกเอ๋ย จากวันนี้เป็นต้นไปเจ้าคือผู้รับช่วงตำแหน่งเทพอัศวินครีอุสองค์ขอเพียงเจ้าไม่หวั่นไหวต่อความลำบาก เมื่อต้องเจอกับอุปสรรคที่ยิ่งแกร่งกล้า แม้ต้องพบกับความเหนื่อยยากหรือกิเลสตัณหา เจ้าก็ต้องรักษาเกียรติแห่งอัศวินเอาไว้ให้ได้ แล้วเมื่อเจ้าเติบโตขึ้น เจ้าก็จะได้รับตำแหน่งเทพอัศวินครีอุสองค์ต่อจากข้า"

"ท่านอาจารย์ ข้าไม่อยากเป็นแล้วได้ไหม"

"ไม่ได้!"

"ทำไมล่ะขอรับ"

"เพราะข้าลืมเตรียมตัวสำรองเอาไว้ล่ะสิ"

"..."

บทที่ 1

Rule 1 กฎข้อที่หนึ่งของเทพอัศวินครีอุส : จงรักษารอยยิ้มปริ่มพรายไว้ตลอดกาล

ข้าคืออัศวินคนหนึ่ง หรือพูดให้ชัด...ข้าคือเทพอัศวินครีอุสแห่งวิหาร
เทพแห่งแสงสว่าง ตัวแทนแห่งดวงตะวัน

วิหารเทพแห่งแสงสว่างบูชาเทพเจ้าแห่งแสงสว่างเช่นเดียวกับผู้คนส่วนใหญ่
ในดินแดนนี้ เป็นลัทธิที่ติดอันดับหนึ่งในสามของลัทธิทั้งหมด ถึงจะกล่าว
ว่าติดอันดับหนึ่งในสาม แต่เมื่อพูดถึงความเป็นมาแล้วก็เห็นจะไม่มีลัทธิไหน
สามารถเหนือกว่าวิหารเทพแห่งแสงสว่างได้เลย

และอย่างที่ทุกคนรู้จัก วิหารเทพแห่งแสงสว่างจะแบ่งเป็นตำหนักเทพ
อัศวินอันศักดิ์สิทธิ์ ฝ่ายอัศวินซึ่งมีหน้าที่ออกรบ และอารามเทพแห่งแสงสว่าง
ฝ่ายนักบวชซึ่งมีหน้าที่เชื่อมต่อกับองค์มหาเทพ

ข้าสังกัดอยู่ในตำหนักเทพอัศวินอันศักดิ์สิทธิ์ ที่แห่งนี้มีเทพอัศวิน
สิบสององค์ที่สืบทอดตำแหน่งต่อๆ กันมา ในสมัยโบราณ เทพอัศวินทุกองค์
จะมีกองทัพอัศวินเป็นของตัวเอง อย่างเช่นข้าที่เป็นเทพอัศวินครีอุส ข้าก็ควร
ได้เป็นผู้นำกองทัพเทพอัศวินครีอุส

แต่มาจนถึงปัจจุบัน ในสมัยที่แผ่นดินสงบสุข คึกสงครามมีให้เห็นน้อย
ลงทุกที เมื่อไม่ต้องออกศึก อัศวินก็ไม่ต้องออกรบ เมื่ออัศวินไม่ได้ออกรบ

ก็ไม่มีโอกาสหยิบฉวยนั้นระหว่างความวุ่นวาย...สรุปคือตำหนักเทพอัศวินไม่สามารถเลี้ยงกองทัพอัศวินทั้งสิบสองได้อีกต่อไป จึงมีการตัดทอนกำลังจนเหลือแค่กองทัพแห่งตำหนักเทพอัศวินอันศักดิ์สิทธิ์เพียงกองทัพเดียว โดยแบ่งกองทัพออกเป็นสิบสองหน่วย ส่วนที่อยู่ในความดูแลของข้าก็คือหน่วยเทพอัศวินครีอุส

แม้กองทัพอัศวินแห่งครีอุสจะกลายเป็นหน่วยอัศวินเล็ก ๆ แล้วก็ตามแต่ข้ากลับได้รับผลกระทบน้อยที่สุด เพราะในฐานะที่ข้าเป็นผู้นำของเหล่าเทพอัศวินทั้งสิบสอง ข้าเลยต้องเป็นประมุขของเหล่าเทพอัศวินและอัศวินทั้งหมด ในเมื่อยังรักษาตำแหน่งประมุขไว้ได้ จะไปสนใจว่าจะเป็นกองทัพหรือหน่วยอัศวินทำไมกัน พวกเจ้าว่าจริงไหม

เทพอัศวินทั้งสิบสององค์มีใครบ้างนะหรือ

โอ้! ข้าจะค่อย ๆ แนะนำให้พวกเจ้าฟังทีละคนดีกว่า เพราะถ้าข้ารำยออกมาทีเดียวทั้งหมด ร้อยทั้งร้อยไม่มีใครจำได้หรอกว่าใครเป็นใครกันบ้าง

มาดูชายหนุ่มที่เดินอยู่ข้างๆ ข้ากันก่อน ไซแล้ว ผู้ชายที่มีเส้นผมสีน้ำเงินและเดินยักคิ้วหัวตาใสสว่าง ไปตลอดทางก็คือเทพอัศวินเทมเพส ตัวแทนแห่งพายุ

เทพอัศวินทุกองค์จะต้องมีบุคลิกที่ควรมีเป็นของตัวเอง ไซแล้ว เจ้าฟังไม่ผิดหรอก บุคลิกที่ 'ควรมี'

ยกตัวอย่างเช่นข้าคือผู้แทนวจนะของพระเมตตาแห่งเทพเจ้าแห่งแสงสว่าง

ดังนั้นไม่ว่าจะตกอยู่ในสถานการณ์ใด ข้าก็จะต้องมีรอยยิ้มสว่างไสว ดังดวงอาทิตย์อยู่เสมอ ถึงแม้ว่าข้ากำลังจะไปพบพระราชามีที่สมญาจาวโน้ไปทั่วห้าแคว้นในพื้นที่พิภพว่าพระราชามูตอนแห่งแคว้นวอลเลขที่นำชายะแยงที่สุด ข้าก็จะต้องยิ้มเหมือนหนึ่งกำลังจะไปพบสาวงาม

ต้องเอาหมูตอนไปเทียบกับสาวงาม พี่น้องเอ๋ย! ที่นี้รู้ซึ่งถึงความทุกข์ทรมานของข้าหรือยัง

'ด้วยพระเมตตาของเทพเจ้าแห่งแสงสว่าง บาปของเจ้าจะได้รับการอภัย'

12 The Legend of Sun Knight พลิกตำนานเทพอัศวิน 1

นี่คือประโยคที่ข้าจะต้องพูดมากกว่าหนึ่งร้อยครั้งต่อวัน แล้วยังต้องมียร้อยยิ้มพร้อมพรายประกอบคำพูดไปด้วย นี่คือชะตากรรมของเทพอัศวินครีอุส ต้องอภัยโทษให้กับคนอื่นพร้อมรอยยิ้มเสมอ

เพราะคนทั้งแผ่นดินต่างรู้กันว่าเทพอัศวินครีอุสคือผู้แทนวณะของพระเมตตาแห่งเทพเจ้าแห่งแสงสว่าง เทพอัศวินครีอุสจะต้องไม่ทอดทิ้งชีวิตใดๆ ทั้งสิ้น!

ดังนั้นถึงข้าอยากจะเอาดาบเขียดคอเจ้าหมูตอนตัวนี้ แล้วให้โอรสองค์โตของเขาขึ้นครองบัลลังก์แทนตาแก่หนึ่งเหนียวนี้ก็ตาม แต่ข้าก็ทำได้แค่ฉีกยิ้มสว่างไสวเข้าไปขอร้องให้เจ้าอ้วนพุงพลุ้ยไม่เพิ่มภาวขึ้นมามาก!

พาล่ามไปไกลเกินไปแล้ว ลากกลับมาที่เดิมก่อน

ในขณะที่เทพอัศวินครีอุสคือผู้แทนวณะของพระเมตตาแห่งเทพเจ้าแห่งแสงสว่าง เทพอัศวินเทมเพลก็คืออัศวินแห่งความ 'อิสระ' ดังนั้นเขาจึงมีนิสัยรักอิสระเสรี ชอบไปรยเสนห์ไปทั่ว ขอเพียงแต่มีงานชุมนุมที่ไหนเขาก็จะไปเข้าร่วมทันที และขอเพียงผู้หญิงคนใดหน้าตาดีกว่ามังกรเพียงเล็กน้อย เขาก็ไม่เว้นที่จะส่งสายตาเจ้าชู้ไปให้

ไม่ว่าจะเรื่องใดๆ ก็ตาม เพียงแต่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเสรีภาพเพียงน้อยนิด เขาเป็นต้องยื่นมือเข้าไปเกี่ยวข้องด้วยทุกครั้ง ยกตัวอย่างเช่นที่ได้มีการปฏิบัติ อย่างน้อยเขาก็ต้องขึ้นไปกล่าวคำปราศรัย บางครั้งพูดเสร็จก็ถูกบังคับให้เป็นผู้นำในการโจมตีอย่างปฏิเสธไม่ได้

ที่น่าแปลกคือถึงเขาจะเข้าร่วมงานเลี้ยงมากมายขนาดไหน เขาก็ยังอุตสาหะไปรู้ข่าวการจัดงานเลี้ยงอื่นๆ อีก แถมยังสามารถหาเวลามาทำงานของเขาได้อีกด้วย (บางครั้งงานเลี้ยงก็มีมากเป็นพิเศษ แต่ทำอย่างไรได้ เพราะใครต่อใครต่างต้องเชิญเขาไปเปิดงานเลี้ยงทั้งนั้น ข้าก็เลยอาศัยช่วงที่เขาไม่อยู่เอางานไปสวมไว้ที่โต๊ะให้เขาทำซะเลย)

ซึ่งหมายความว่าถึงจะมีฉายาว่าเทพอัศวินเทมเพลผู้รักอิสระ สามารถเลือกที่จะไปหรือไม่ไปเปิดงานเลี้ยงก็ได้ แต่เจ้าตัวต้องจัดการงานเอกสารที่ข้าให้ไว้ให้เสร็จทั้งหมดไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม

ในเรื่องชอบไปรยเสน่ห์...เวลาเดินไปตามถนน เขาจะส่งสายตา แพรพราวและรอยยิ้มระรื่นให้ผู้หญิงทุกคน ไม่ว่าจะป็นเจ้าหญิง หญิงงาม สาวใช้ เรื่อยไปจนถึงป่าแก๊ว ถึกๆ ที่เลี้ยงม้าหรือแบกของ

แต่ข้างหลังว่าเขายังเป็นชายหนุ่มที่บริสุทธิ์อยู่ เพราะถึงเขาจะไปรยเสน่ห์แบบนี้มานาน แต่ยังไม่เคยเห็นผู้หญิงคนไหนเดินท้องโย้เข้ามาเรียกร้อง ให้เขาจับผิดชอบสักคน

รอยยิ้มขี้เล่นไม่สนโลกภายนอกของเขาเป็นสิ่งหลอกลวงพอๆ กับผมสีน้ำเงินของเขานั้นแหละ

ใช่แล้ว ผมสีน้ำเงินของเขาเกิดจากการย้อมสี

ทำไมนะหรือ

เพราะคนทั้งแผ่นดินรู้ว่าเทพอัศวินเทมเพลตจะต้องมีเส้นผมสีน้ำเงิน! ไม่รู้เหมือนกันว่าเทพอัศวินเทมเพลตองค์แรกมีเส้นผมสีน้ำเงินจริงๆ หรือว่าย้อมเอาเพื่อความสวยงาม สรุปคือมันสร้างความลำบากให้กับผู้รับตำแหน่งเทพอัศวินเทมเพลตต่อๆ มาทั้งหมด เพราะเด็กที่มีผมสีน้ำเงินหาได้ง่ายที่ไหนกัน

ไม่มีหรอก!

ดังนั้นผู้เป็นเทพอัศวินเทมเพลตจึงต้องย้อมผมเป็นสีน้ำเงินเกือบจะตลอดชีวิต แปะในลิบของเทพอัศวินเทมเพลตสุดท้ายเป็นโรคไตวายตาย...เฮ้อ! เทมเพลตเอ๋ย ข้าขอยื่นไว้ว้อลย์ให้เจ้าลวงหน้าเลยละกัน

"ครีอุส เมื่อก็เจ้าพูดกับข้าหรือเปล่า" เทพอัศวินเทมเพลตเลิกคิ้วขึ้นมองข้าด้วยสายตาที่บอกว่าอย่ามารบกวนเวลาเหล่าสาวของเขา

"เทมเพลตที่รัก ข้ามิได้ปราศรัยกับเจ้าเลยแม้แต่น้อย บางทีสิ่งที่เจ้าได้ยินอาจจะเป็นพระสุรเสียงอันอ่อนโยนของพระเมตตาแห่งเทพเจ้าแห่งแสงสว่างก็เป็นได้" ข้าตอบพร้อมส่งรอยยิ้มอันอบอุ่นไปให้

เทมเพลตแอบทำหน้าเบี้ยว ข้าเดาว่าเขาคงรับวิธีการพูดของข้าไม่ค่อยได้ ขนาดข้าเองยังรับตัวเองไม่ค่อยจะได้เลย แต่ว่าข้าก็พูดได้แต่แบบนี้ เหมือนกับที่เทมเพลตต้องไปรยเสน่ห์ให้ผู้หญิงทุกคนตลอดเวลา แม้ว่าผู้หญิงคนนั้น

14 The Legend of Sun Knight พลิกตำนานเทพอัศวิน 1

จะมีหน้าตาที่ไม่ได้ดีไปกว่ามังกรก็ตาม

เวลาข้าพุดจะต้องมีคำว่าเทพเจ้าแห่งแสงสว่างเป็นส่วนประกอบของประโยคทุกครั้ง ถึงแม้เรื่องที่ข้ากำลังพุดจะเป็นเรื่องลี้ลับตื้น นี่เป็นโครงการของเทพเจ้าแห่งแสงสว่าง

เพราะเหตุนี้ข้าถึงไม่ค่อยชอบเปิดปากขึ้นพุดเท่าไร และไม่มีใครออกกฎว่าเทพอัศวินครีอุสจะต้องเป็นคนคุยเก่ง

(ขอบคุณเทพเจ้าแห่งแสงสว่าง โชคดีที่เทพอัศวินครีอุสองค์แรกไม่ได้เป็นคนพุดมาก)

กลับมาที่เรื่องของฉันผม ในขณะที่เทมเพลตมีเส้นผมสีน้ำเงิน เทพอัศวินครีอุสอย่างข้าก็ต้องมีเส้นผมสีทองและดวงตาสีฟ้า

ข้าสามารถเอาชนะเด็กที่มีฝีมือดาบดีกว่าข้าสามเท่าเข้ามาเป็นหนึ่งในเทพอัศวินทั้งสิบสององค์ได้ก็เพราะเขามีเส้นผมสีน้ำตาล ในขณะที่ข้ามีเส้นผมสีทองประกาย

ในตอนนั้นอาจารย์ของข้าซึ่งก็คือเทพอัศวินครีอุสองค์ก่อนประกาศชื่อข้าเป็นผู้สืบทอดตำแหน่งด้วยดวงตาที่บ่งบอกว่าหัวใจของเขาใกล้จะแตกสลาย แวตตาของท่านมองตามเด็กผมสีน้ำตาลคนนั้นไปจนลับตา

โชคดีที่ว่าแม้ฝีมือการใช้ดาบของข้าจะไม่ได้ดีเลิศเหมือนเด็กคนนั้น แต่ นอกเหนือจากนั้นข้าเป็นเลิศในทุกด้าน ซึ่งพอจะเป็นสิ่งปลอบใจอาจารย์ของข้าได้บ้าง

กระนั้นก็ดี ข้าก็ยังแอบได้ยินท่านอาจารย์กระซิบถามสายลับบ่อยๆ ว่าหาเด็กผมสีน้ำตาลคนนั้นพบหรือยัง เพราะท่านได้ชื่อน้ำยาย่อมผมสีทองมาจากนักเล่นแร่แปรธาตุเรียบร้อยแล้ว

หลังจากที่เดินไปตามระเบียบทางเดินยาวเหยียดซึ่งต้องลื่นเปลืองภาณีอาคารของราษฎรกว่าสิบนาทีก ในที่สุดข้าก็มาถึงห้องพระโรง ภารกิจของข้าในวันนี้คือทูลขอร้องให้พระราชาลดภาณีอาคารให้กับชาวบ้าน...ทั้งๆ ที่รู้ว่าถ้าข้าสามารถทูลขอได้สำเร็จ พระอาทิตย์คงจะเปลี่ยนไปขึ้นทางทิศตะวันตก

"สวัสดิ์ ข้าคือเทพอัศวินครีอุสแห่งวิหารเทพแห่งแสงสว่าง ด้วยพระเมตตาของเทพเจ้าแห่งแสงสว่าง ข้าขอเข้าเฝ้าพระราชาราชเรนเดลเพื่อทูลถวายความปรารถนาดีจากเทพเจ้าแห่งแสงสว่าง" ข้าพูดด้วยน้ำเสียงไหลรินเหมือนสายน้ำกับทหารยาม และไม่ลืมฉีกยิ้มบนใบหน้า

ทหารยามทำหน้าที่ประหลาดใจ มองข้าด้วยสายตาจับจ้อง จากนั้นก็หันไปสั่งการต่อ ไม่นานประตูห้องพระโรงก็ค่อยๆ เปิดออก

ข้าส่งรอยยิ้มงดงามให้ทหารยามเป็นการขอบคุณ ฝ่ายหลังดวงตาเป็นประกายวับเพราะความปลื้มปิติ ฮ่า! แล้วรายชื่อผู้จงรักภักดีของข้าก็เพิ่มขึ้นอีกหนึ่งชื่อ

ถึงทหารยามนายนั้นจะตื่นตะลึงและปลาบปลื้มยินดีเหมือนไม่เชื่อว่าข้าจะมีมารยาทกับทหารยามเล็กๆ อย่างเขาขนาดนั้น แต่นั่นเป็นสิ่งที่เขาคิดไปเอง เพราะไม่ว่าจะเป็นพระราชารหรือยาจกข้างถนน ข้าก็จะมีรอยยิ้มของเทพอัศวินครีอุสไว้บนหน้าตลอดเวลา เพราะว่าข้าเป็นอัศวิน

ใช่แล้ว ข้าคือเทพอัศวินครีอุสผู้มีรอยยิ้มสว่างไสวตลอดกาล

ข้าเดินเข้าไปในห้องพระโรงที่ตกแต่งอย่างหรูหรา เจ้าหม้อ่วนผู้ซึ่งนั่งอยู่บนบัลลังก์นั้นดูเหมือนจะเพละขึ้นกว่าครั้งที่ข้าเจอคราวก่อน ร่างนั้นน่าจะใหญ่พองๆ กับผู้ชายร่างใหญ่สามคนยืนต่อกัน สวรรค์! ทำไมเจ้าอ้วนนี้ถึงไม่ตายเพราะโรคหัวใจ ไขมันอุดตันในเส้นเลือด หรืออะไรประมาณนี้สักทีนะ

ข้าคุกเข่าลงพร้อมรอยยิ้มแสนหวาน เอื้อมไปจับมืออูมแล้วก้มลงจุมพิตพร้อมกับสะกดกลั่นความรู้สึกพะอืดพะอมเมื่อเห็นก้อนเนื้อและงูขยิบไปมา จากนั้นก็กล่าวพร้อมรอยยิ้ม "ฝ่าบาท กระหม่อมเทพอัศวินครีอุสแห่งวิหารเทพแห่งแสงสว่างนำพระเมตตาของเทพเจ้าแห่งแสงสว่างมาถวายพระเจ้าค่ะ"

"พอแล้วว! มีครั้งไหนบ้างที่เจ้าไม่พูดถึงพระเมตตา สุดท้ายก็หาเรื่องเดือดร้อนมาให้ข้าทุกที!" พระราชาโบกพระหัตถ์ไม่ไว้หน้า

10 The Legend of Sun Knight พลิกตำนานเทพอัศวิน 1

ถ้าเจ้าไม่หาเรื่องเดือดร้อนใส่ตัวก่อน คิดว่าข้าอยากจะทำให้พัฒนาการทางไขมันของเจ้าหรือยัง!

ข้าอธิบายนพคุณของยี่มใส่ชื่อ "ฝ่าบาท พระเมตตาของเทพเจ้าแห่งแสงสว่างสอดส่องไปทั่วราชอาณาจักรเพียงเพื่อให้ทุกคนในใต้หล้าได้รับพระเมตตาและความยุติธรรม ไม่เคยคิดจะสร้างเรื่องเดือดเนื้อร้อนพระทัยให้ฝ่าบาทเลยสักนิด กระหม่อมเสียใจที่ทรงเข้าพระทัยผิดไปเป็นเช่นนั้น กระหม่อมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะทรงให้โอกาสกระหม่อมอธิบายไขข้อข้องใจ"

"พอแล้ว!" พอฟังข้าพูด พระราชาก็ทำหน้าเบี้ยว แล้วตรัสอย่างขบขันที่ "รีบเข้ามา ตกลงเจ้าต้องการอะไร!"

"ขอพระทัยพระเมตตา กรุณา ปรานีอันสูงส่งที่ทรงให้โอกาสกระหม่อมไขข้อข้องใจของพระองค์พระเจ้าคะ" ข้ายึดตัวขึ้นด้วยท่วงท่าสง่างามจากนั้นก็สูญหายไปเข้าลิขๆ ก่อนที่จะอารัมภบทชุดใหญ่ที่แม้แต่ตัวข้าเองก็ยังไม่รับไม่ได้

"ตั้งแต่อดีตเป็นต้นมา พระเมตตาและความอาทรของเทพเจ้าแห่งแสงสว่างได้อาบไล่ไปทั่วทุกอณูของแผ่นดิน ประชากรราษฎรบนผืนแผ่นดินนี้ล้วนประจวบจุตรในอุทรขององค์มหาเทพ แล้วจะมีบิดามารดรคนใดที่ไม่หวังดีต่อบุตรอันเป็นที่รักของตน เช่นเดียวกับที่เทพเจ้าแห่งแสงสว่างทรงหวังให้บุตรของพระองค์ทุกผู้ทุกคนกินดีอยู่ดี แต่ถึงแม้ว่าองค์มหาเทพจะเป็นเทพเจ้าผู้รู้ผู้สามารถทุกสรรพสิ่ง พระองค์กลับไม่สามารถไข่มหาอำนาจนั้นได้โดยตรงเพราะขัดต่อสนธิสัญญาที่มี จึงได้แต่มอบแสงสว่างแห่งพระเมตตานั้นผ่านวิหารเทพอันศักดิ์สิทธิ์ และได้มอบบุตรที่ทรงรักที่สุดเหล่านี้ให้แก่พระราชชาติละพระองค์..."

พระราชชาติถอนหายใจอย่างเหลืออดโดยไม่ปิดบัง

ตาแก่เอ๊ย เจ้าน่ะนั่งฟังอย่างเดียว ส่วนข้าต้องเป็นคนพูด รู้ไหมว่ามีนทรมาณขนาดไหน!

"...ทว่าหลายปีที่ทุกซี่ยากมานี้ทำให้บุตรอันเป็นยอดดวงหทัยของพระองค์เข้าสู่ภาวะอดอยากยากแค้น แม้เทพอัศวินครีอุสผู้ต่ำต้อยเช่นข้าจะมีอาจ